

[Krag.]

nuværende Ejere af Ejendomme. Der er jo nemlig Tale om i § 14 at give en Afkortning i det første Aar med saa stor en Procentdel, som Gælden udgør af Ejendoms-skyldværdien. Der er altsaa her ogsaa Tale om Hensyntagen til Gæld paa Bygninger. Og da man dog i den kommende Tid, ogsaa naar den fulde Grundskyld er indført, maa gaa ud fra, saaledes som det ogsaa er paa-peget her under Forhandlingerne i Gaar, at Ejendomsbesiddere kan blive nødt til at stifte Gæld i Bygninger, saa spørger jeg, om ogsaa disse Overgangsbestemmelser i kommende Tider skal gælde for Ejendomsbesiddere, som har Bygningsgæld.

Jeg har hermed tilstrækkelig klart tilkendegivet, at min Opfattelse er den, at trods denne Lettelse og trods Lettelsen i andre Skatter vil Forholdet dog blive dette, at det bliver Jordejeren, det kommer til at gaa ud over. De Lettelser, han faar i Skatter, faar ogsaa alle andre, og den nye Byrde kommer han alene til at bære. Man tager faktisk gennem denne Periode Jorden fra ham. Erstatningen vilde man efter Forslaget af 1928 give gennem en Udligningsbank; men man var i 1928 ganske vist uvidende om, hvad denne Udligningsbank vilde komme til at indeholde. Man havde slet ingen Forestilling om, i hvilken Grad den vilde være i Stand til gennem 4 pCt.s Rente, ydet af den ved Vurderingen konstaterede Nedgang i Værdien, at yde Erstatning. Denne Gang vil man sikre sig mere i saa Henseende, og det ærede Medlem Hr. Hans Hansens Hjertelag, som jeg aldrig har tvivlet om, det finder ogsaa Udtryk gennem en Bemærkning af det ærede Medlem, som jeg skal tillade mig at citere:

„Man kan efter vor Mening ikke uden videre fratage Folk deres Ejendom ved at opkræve Renten af den Grundværdi, der er købt og betalt i Henhold til herskende Retsstilstande, uden at begaa Uret.“

Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen og hans Meningsfæller vil ikke begaa Uret. Det er meget godt. Der skal gives denne Erstatning, denne halve Procent gennem 50 Aar af Grundværdien, som er i vedkommendes Besiddelse. Ejendomsbesidderen skal af den pr. 1. Januar 1927 ansatte Grundværdi have en halv Procent aarlig. Men her holder man sig atter til en rent teoretisk Betragtning. Hvis det ikke var dette, kunde det ærede Medlem Hr. Hans Hansen ikke sige, at ved denne Bestemmelse undgaar han at begaa Uret.

En halv Procent af Grundværdien aarlig

betalt til Ejeren med 5 pCt. Rente og Rentens Rente giver fuld Erstatning. Men nu spørger jeg det ærede Medlem Hr. Hans Hansen: Hvis han har en eller anden Formuegenstand, og jeg tager den fra ham i dette Øjeblik og siger til ham: Men du skal skam have fuld Erstatning, kære Hans Hansen, du skal have en halv Procent af den Genstands Værdi gennem 50 Aar, og saa kan du sætte Pengene i Sparekassen og lade dem forrente Aar efter Aar frem i Tiden, og naar den Tid er gaaet, saa har du faaet Betaling for det, jeg har taget fra dig — vilde det ærede Medlem saa sætte Pris paa denne Afviklingsmaade? Jeg tror det ikke.

Men nu er det saa, at 5 pCt. kan meget faa opnaa ved Udlaan af Midler, nu maa man nøjes med en væsentlig lavere Procent. Hvis man f. Eks. regner med 4½ pCt. Rente og Rentens Rente af denne halve Procents Ydelse, og hvis man regner med en Grundværdi af f. Eks. 20 000 Kr., saa viser en almindelig Rentetavle, for øvrigt ogsaa en ganske simpel Udregning, at den Erstatning, vedkommende faar, bliver 18 000 Kr. Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen vil ikke øve Uret, og jeg tror ogsaa, han har god Villie, men dog tager han en Jordværdi paa 20 000 Kr. og giver gennem 50 Aar med Renter og Rentens Rente kun 18 000 Kr. i Erstatning.

Hvis man regner med 4 pCt., bliver Erstatningen godt 15 000 Kr., det vil sige, at det ærede Medlem i Realiteten fratager vedkommende ca. 5 000 Kr. Og regner vi med 3½ pCt. Rente — og det er vel Maksimum, man kan faa for Tiden og vist desværre en betydelig Tid fremad —, vil alle disse Indskud gennem 50 Aar have en Kapitalværdi, hvis Jordværdien efter Vurderingen er 20 000 Kr., af godt 13 000 Kr., det vil sige, at det ærede Medlem, der ingen Uret vil gøre, og som har den bedste Villie i saa Henseende, alligevel kommer for Skade at tage 7 000 Kr. fra denne Mand. Man kan virkelig sige, at det gode, som Retsforbundet vil, gør det ikke, men det onde, som det ikke vil, kommer det til at gøre.

Det er for øvrigt besynderligt, at man vil give denne Erstatning under den Form; for saa vidt var der nok saa megen Konsekvens i Hr. Willesens Opfattelse, thi Retsforbundet anerkender, i hvert Fald teoretisk, ikke Ejendomsretten, hverken den Ejendomsret, som hviler paa Køb, Arv eller Gave. Saa vidt jeg har forstaaet Udtalelser ved tidligere Lejligheder om Partiets Program, anerkender man kun Ejendomsret, som er baseret paa Arbejde, og det er vel sagtens at forstaa saaledes, at det skal være vedkommendes eget